

۱۴۹۷

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سلامت شهر و ندان و حاشیه نشینی

مؤلفین:

دکتر مینو محمدی تیراندازه

دکتر حسین صادقی

دانشیار دانشگاه تربیت مدرس

سر شناسه	محمدی تیراندازه ، مینو - ۱۳۶۳.
عنوان و پدیدآور	سلامت شهروندان و حاشیه‌نشینی / تالیف: مینو محمدی تیراندازه، حسین صادقی سقدل.
مشخصات نشر	تهران، نور علم.
مشخصات ظاهری	۳۷۰ ص. نمودار، جدول.
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۱۶۹-۴۷۲-۱
موضوع	شهرداری — ایران — حاشیه‌نشینی
موضوع	شهرداری — ایران — جنبه‌های اقتصادی.
موضوع	حاشیه‌نشینی — سلامت.
یادداشت	صادقی، حسین ، ۱۳۳۷ مؤلف.
رده بندی کنگره	RS ۵۶۷
رده بندی دیوبی	۳۶۲/۴

نشر نور علم تهران - انقلاب - خ ۱۲ فروردین - پلاک ۲۹۰ - تلفن: ۶۶۹۵۷۰۲۱ و ۶۶۴۰۵۸۸۰
 فروشگاه: خ ۱۲ فروردین - پلاک ۲۹۰ - کتاب چرتکه و نور علم - ۰۹۱۲۲۰۷۹۸۴۹ - ۶۶۱۷۴۹۱۰ -
 پخش: قلم سينا - انقلاب - ۱۴ فروردین هساختمان ۲۸۶ واحد ۴ تلفن ۶۶۹۵۷۰۲۱ و ۶۶۹۵۷۱۲۰

عنوان کتاب: سلامت شهروندان و حاشیه‌نشینی

مؤلفین: دکتر مینو محمدی تیراندازه، دکتر حسین صادقی سقدل

طراح جلد: مهندس فاطمه خانی

ناشر: نور علم

شمارگان: ۱۰۰۰ جلد

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۱۶۹-۴۷۲-۱

نوبت چاپ: اول ۱۴۰۱

چاپ و صحافی: سورنا

قیمت: ۱۲۵۰۰ تومان

در صورت عدم دسترسی به کتابهای این انتشارات، از طریق تعاس با ۰۹۱۲۲۳۳۴۲۲۹ کتابها با پست به تمام نقاط ایران ارسال می شود.

پیشگفتار

مقدمه

بخش اول: حاشیه نشینی**فصل اول: مقدمه**

۲۵	مقدمه
۳۲	روند تاریخی شهر نشینی و اسکان غیر رسمی در جهان و ایران
۳۳	شهر نشینی در جهان
۳۹	روند اسکان غیر رسمی در جهان
۴۱	شهر نشینی در ایران
۴۲	HASHIYE نشینی در ایران
۴۶	جمعیندی جهان و ایران از دو جنبه شهر نشینی و اسکان غیر رسمی

فصل دوم: مفهوم حاشیه نشینی

۴۹	تاریخچه موضوع
۵۳	مفاهیم
۵۸	ویژگیهای اسکان غیر رسمی
۶۳	ویژگیهای اسکان غیر رسمی در چارچوب توسعه پایدار شهری

فصل سوم: نظریه های حاشیه نشینی

۶۷	مقدمه
۶۸	نظریه های حاشیه نشینی
۸۲	مقایسه نظریات مسئله گرا، بنیادگر، هدفگرا و نهادی- فضایی
۸۶	الگوهای و مدلهاي حاشیه نشینی
۸۹	مدلهاي برنامه ریزی فضایی حاشیه نشینی
۹۰	مدلهاي اسکان غیر رسمی در ایران

فصل چهارم: شکل گیری حاشیه نشینی

۹۳	علل پیدایش اسکان غیر رسمی
۹۷	عوامل مؤثر بر پدیده حاشیه نشینی
۱۰۲	نسبت سهم هریک از عوامل در وضعیت حاشیه نشینی پیش از وقوع انقلاب اسلامی از نگاه رویکرد انتقادی
۱۰۳	مراحل شکل گیری اسکان غیر رسمی
۱۰۶	بررسی حاشیه نشینی پس از پیروزی انقلاب اسلامی

بخش دوم: سلامت

فصل اول: مقدمه

۱۲۳	مقدمه
۱۲۹	سلامت
۱۳۱	سلامت و ابعاد آن

فصل دوم: الگوها و نظریات سلامت

۱۳۹	الگوی پژوهشکی سلامت
۱۴۰	الگوی محیطی سلامت
۱۴۱	الگوی روانشناسی سلامت
۱۴۲	الگوی کل نگر سلامت
۱۴۲	الگوی علیت چند عاملی
۱۴۳	الگوی توسعه پایدار در بحث سلامت
۱۴۵	مدل های سلامت محیطی

بخش سوم: حاشیه نشینی و سلامت

۱۶۱	مقدمه
۱۶۴	مدلهای نظری تبیین کننده نسبت حاشیه نشینی با سلامت
۱۶۴	شوری دوره زندگی
۱۶۶	نظریه یوم شناختی (مدل اقتصادی- اجتماعی)
۱۶۷	مدل بار آلوستاتیک
۱۶۸	وضعیت بهداشتی مناطق حاشیه نشین شهری و شیوع بیماریهای عفونی و واگیر
۱۶۹	پیامدهای مخرب حاشیه نشینی بر سلامت گروه های آسیب پذیر شهری
۱۶۹	وضعیت سلامت کودکان در مناطق حاشیه ای
۱۷۱	مرگ و میر کودکان
۱۷۲	سوء تغذیه در کودکان حاشیه نشین
۱۷۵	خشونت علیه کودکان
۱۷۷	وضعیت سلامت زنان در مناطق حاشیه ای در شهر
۱۷۹	وضعیت سلامت سالمدان در مناطق حاشیه ای در شهر
۱۸۲	وضعیت سلامت نیروی فعال در مناطق حاشیه ای در شهر
۱۸۴	جمع بندی و ارایه مدل مفهومی الگوی سلامت در حاشیه نشینی

بخش چهارم: تجربه آماری

فصل اول: ویژگی توصیفی

۱۸۹	جامعه آماری
۱۹۱	یافته های توصیفی

فصل دوم: آمار استنباطی

آمار استنباطی

۲۸۷

بخش پنجم: آینده پژوهی

۳۱۹	آموزه های از برنامه های موفق شهرنشینی و اسکان غیر رسمی در جهان
۳۲۱	آموزه های از برنامه های موفق شهرنشینی و اسکان غیر رسمی در ایران
۳۲۲	جمع بندی آموزه ها و مقایسه مشترکات جهان و ایران جهت مشخص کردن شکاف و ارایه راه حل
۳۲۵	جمع بندی و ارائه مدل مفهومی در مورد حاشیه نشینی
۳۲۸	اقدامات صورت گرفته در زمینه بهداشت در جهان
۳۳۳	آموزه های از برنامه های موفق الگوی سلامت در حاشیه نشینی جهان
۳۳۷	آموزه های از برنامه های موفق الگوی سلامت در حاشیه نشینی ایران
۳۴۳	پیشنهادات
۳۴۳	راهبردی پیشنهادی حاشیه نشینی و سلامت شهری
۳۴۴	راهبردی پیشنهادی سیاست های حاشیه نشینی و سلامت در محدوده مورد مطالعه
	منابع

مقدمه

محیط شهری همانطور که امروز آن را می‌شناسیم، یک محیط پیچیده و پویا است که تأثیر عمیقی بر سلامت جامعه انسانی دارد. سه ویژگی، شهرنشینی را با آن چه در گذشته وجود داشته است متفاوت می‌کند:

- ✓ سرعت سریع رشد شهری و تأثیر آن بر شهرداری.
- ✓ افزایش فقر و تأثیر آن بر اقتصاد شهری
- ✓ گسترش زاغه‌ها و تأثیر آن‌ها بر محیط شهری و تأثیر محیط بر زاغه‌ها.

این محیط پیچیده و پویا، باعث ایجاد "محیط شهری جدید" شده که با تغییرات مثبت و منفی، همراه است از جمله موارد مثبت می‌توان به آموزش و پرورش بھبود یافته و افزایش درآمد سرانه که می‌تواند - اما نه همیشه - به بھبود سلامت بھبود کمک کند (مانند بھبود دسترسی به فناوری‌های نوین پزشکی، مراکز درمانی و متخصصان مراقبت‌های بھداشتی باشد) اشاره نمود.

شواهد موجود نشان می‌دهد که تغییرات محیط شهری، نه تنها تأثیر قابل توجهی بر سلامت انسان دارد بلکه، مانع پیشرفت اقتصادی نیز می‌شود. به عنوان مثال، خشکسالی محیط‌زیست در ابعاد مختلف فضایی تأثیرگذار است. مانند زهکشی نامناسب جاده‌ها و راه‌ها و نبود جمع‌آوری زباله، که بیماری‌هایی مانند مalaria، filariasis و ... را سبب می‌شود. مسایل محیط‌زیست شهر به رشد اقتصادی و تولیدات صنعتی نسبت داده می‌شود. به عنوان مثال مشکلاتی که شامل آلودگی هوا که از وسائل نقلیه و ضایعات صنعتی ایجاد می‌شود و بسیاری از بیماری‌های تنفسی و انواع مختلف سرطان‌ها را سبب می‌شود. همچنین می‌توان به ضایعات صنعتی ایجاد شده از صنایع اشاره نمود که سلامت افراد مجاور خود را به خطر می‌اندازد.

در واقع سلامت افراد به مقدار زیادی به محیط زندگی آن‌ها وابسته است. بنابراین تنظیمات شهری، نقش مهمی در تعیین وضعیت سلامت ساکنان آنان به ویژه در مناطقی که سرعت رشد شهرنشینی بالاست دارد.

در این چارچوب، یکی از دلایل رشد شهری، انتقال جمعیت می‌باشد و یکی از بزرگترین تحولات حاصل از روند انتقال جمعیتی، جابجایی جمعیت جهان از مناطق روستایی به مناطق شهری است. واقعیتی که به عنوان عامل اساسی رشد شهرنشینی در کشورهای در حال توسعه، علی‌الخصوص کشور ایران، مورد توجه قرار گرفت است، نرخ بالای

مهاجرت از مناطق روستایی به شهرها می‌باشد. اقشار کم‌درآمد ساکن در مناطق روستایی و شاغل در فعالیت‌های تولیدی سنتی، به جهت در حاشیه واقع شدن این بخش و به منظور رهایی از فقر و بهره‌گیری از خدمات و امکانات، راهی شهر گشته‌اند، از اینجاست که شهر در حال توسعه، فرهنگ دوگانه‌ای می‌یابد و به جزیره‌ای ثروتمند و محصور در کمریند سیاهی از محرومیت‌ها و بدینختی‌ها، تبدیل می‌گردد.

در واقع، شهرنشینی روبه افزایش، هم فرصت و هم چالش‌هایی را به وجود می‌آورد و هم‌زمان زندگی انسان را با مسایل جدید مواجه می‌کند. براساس برآوردهای سازمان ملل متعدد (سازمان ملل، ۲۰۰۹)، شهرها کمتر از ۴٪ از سطح زمین را اشغال می‌کنند، اما هنوز بیش از نیمی از جمعیت جهان در این مناطق زندگی می‌کنند. مناطق شهری نزدیک به سه چهارم از منابع طبیعی جهان را مصرف می‌کنند و سه چهارم از آلودگی و زباله‌های جهان را تولید می‌کنند. شهرنشینی سریع یک چالش قریب الوقوع و ترسناک برای کسانی است که به رفاه انسان اهمیت می‌دهند. سازمان ملل متعدد تخمین می‌زند که تقریباً تمام منجر به دو برابر شدن جمعیت فعلی تا سال ۲۰۴۰ خواهد شد. جهت انجام این امر، زیرساخت‌های جدیدی برای حمایت از جمعیت شهری مورد نیاز است.

به سخن دیگر، رشد سریع شهرنشینی و در نتیجه افزایش تصاعدي جمعیت شهری، با مشکلاتی نظری افزایش و گسترش مناطق زاغه‌ای و سکونت‌گاه‌های غیررسمی با درصد بالای بیکاری، به وجود آمدن گروه‌های فقیر شهری و محرومیت از حداقل امکانات و خدمات شهری و در یک مفهوم کلی با فقر شهری همراه است. در این چارچوب، ساخت و سازهای غیرمحاذ و ایجاد مناطق مسکونی حاشیه‌نشین، که دیر یا زود ساکنان آن، سهم خود را از امکانات شهری طلب خواهند کرد، مسایلی برای مدیریت شهری و به ویژه شهرداری‌ها، ایجاد کرده و می‌کند. اختلال در شبکه آمدوشد شهری، افزایش بیماری‌ها، آلودگی محیط زیست شهری، افت ولتاژ برق، نارسایی در شبکه آب و فاضلاب و بسیاری مشکلات دیگر، از جمله پیامدهای حاشیه‌نشینی، بر پیکره شهری خواهد بود.

در واقع، اگر رشد بالای شهرنشینی، در چارچوب اقتصادهای راکد و برنامه‌ریزی و حاکمیت ضعیف شکل گیرد در آن صورت موجب فشار بر روی شهرها، برای برنامه‌ریزی و مدیریت افزایش جمعیت شهرهای ایران و تقاضای آن‌ها برای مسکن، انتقال و دسترسی به زیرساخت‌های اساسی و خدمات می‌شود، وضعیتی که امروز برای بسیاری از شهرها، به ویژه کشورهای در حال توسعه، حاکم می‌باشد. بدین سان که اکثر کشورهای در حال توسعه، قادر به پاسخ‌گویی به این نیازهای اساسی نیستند. فراتر از فشارهای رشد جمعیت، عوامل

متعددی، از جمله، رشد اقتصادی، پویایی بازار مسکن و برنامه‌ریزی شهری، موجب ایجاد فضاهای محروم و جدایی می‌گردد .. همه این عوامل سبب گردیده است مسئله جدیدی در زندگی شهری پدید آید که از آن تحت عنوان حاشیه‌نشینی نام برده می‌شود. این وضعیت، با روند رویه‌رشد شهرنشینی در کشور، فقر و حاشیه‌نشینی در شهرهای بزرگ، مهم‌ترین تهدید برای رسیدن به محیط مطلوب است و در زمان نه چندان دور، بزرگ‌ترین چالش از نظر امنیتی و اجتماعی برای کشور به شمار می‌رود.

با این توصیف، اسکان غیررسمی، از یکسو به دلیل ایجاد فقر و گسترش آن و همچنین ایجاد مخاطره برای محیط زیست، سبب بروز انواع مسایل و بیماری‌های جسمی و روانی، می‌گردد و از سوی دیگر، تحمیل هزینه‌های سنگین برای حل مسایل موجود، تهدید جدی، برای پایداری و انسجام شهری محسوب می‌گردد. حاشیه‌نشینی به عنوان نوعی با حاشیه راندن، و دسترسی محدود به مراقبت‌های بهداشتی در ارتباط است. در واقع سلامت افراد به مقدار زیادی به محیط زندگی آن‌ها وابسته است. بنابراین تنظیمات شهری، نقش مهمی در تعیین وضعیت سلامت ساکنان آنان به ویژه در مناطقی که سرعت رشد شهرنشینی بالاست دارد.

در واقع، حاشیه‌نشینی مسئله‌ای نیست که تنها مختص کشورهای جهان سوم باشد. بلکه در کشورهای پیشرفته نیز می‌توان نمونه‌هایی از حاشیه‌نشینی، البته با اختلافاتی از نظر کمی و کیفی مشاهد کرد. مطالعاتی که در سطح جهان به عمل آمده حاکی از آن است که درصد زاغه‌نشینی و حاشیه‌نشینی به جمعیت شهرهای مهم دنیا از ۹ درصد در لیما تا ۶۵ درصد در ازمیر متغیر می‌باشد. به طور متوسط ۳۳ درصد جمعیت شهرهای بزرگ به صورت حاشیه‌نشینی و زاغه‌نشینی زندگی می‌کنند. اما آمار بیان شده در مورد کشورهای در حال توسعه، نشان می‌دهد که این مسئله (حاشیه‌نشین) به صورت حادتری دامن‌گیر کشورهای در حال توسعه می‌باشد. به عنوان مثال، در هند جمعیت زاغه‌نشین شهرها بین ۳۰ تا ۵۰ درصد ساکنین آن‌ها را تشکیل می‌دهد (دهاگانی به). در حالی که نسبت ساکنان شهری که در شهرک‌های غیررسمی ساکن هستند از سال ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۰ از ۷۰٪ به ۶۲٪ کاهش یافته است، اما تعداد واقعی ساکنان حاشیه شهرها در این دوره از ۱۰۳ میلیون به ۲۰۰ میلیون نفر رسیده است (حدوداً ۲ برابر شده است).